

А. Шаиг һаггында

Көзәл сәпкидә вә хош мәзмунда јаздыгыныз мәктүб јетишибдыр. Амма вахтым олмајыбдыр ки, чавабыны јазам. Бағышлајасыныз, бәјәј фәслинин бир һиссәсини Дилчан дағларында кечирмәниз бисәмәрај галмајыбдыр. Әввәлә, мүвәгәти олса да, дүнјанын гилү-галындан асу, дә кәзиб гәлбинизә раһатлыг вермишиниз. Санијан, бизим дағларында көзәл мәнзәрәләри таб-и ше-ријјәмизә бир нөв тәһрик вериб таза фәкәтә кирләрин вә таза хәјалларын доғмасына сәбәб олубдур. Вә сәлисанә «Дағлар султаны» кими көзәл бир әсәрин вүчүдә кәлмәсинә баис олубдур. Филһәгигә, чобанларын һаггында јаздыгыныз ше'рләр мәнним чох хошума кәлди, нечә кәрәм онлары өзүм үчүн вә шакирдләр үчүн оху мушам. Онлара да чох хош кәлиб үзүнү көтүрүбләр. Онларын хош кәлмәсинә сәбәб ше'рләрин садәлији вә һәгиги һиссијјатдан доғуб вүчүдә кәлмәсинә.

«Баһар хандым» тәбдән чыхандан сонра бир нүсхә бәндәнизә көндәрмәјиниз рича едирәм... Әкәр вахтыныз олса, «Дағлар султаны» мин силли јенә бир нечә әсәр вүчүдә кәтирин.

ФИРУДИНБӘЈ КӨЧӘРЛИ.

Ијирми илдән бәридик ки, бүтүн Азәрбајчан кәчлији ону пәк кәзәл таныјыр.

Әвәт, һәр кәсчә: о чалышган вә тәчрүбәли бир мүәллим, һәссас назик бир шаир, хүдуг вә сәмими бир инсандыр.

ҺҮСЕЈН ЧАВИД.

Әзиз вә һөрмәтли әдибимиз Абдулла Шаиг! Сизин адыныз һәр бир азәрбајчанлы үчүн доғма вә әзиздик. Чүнки сиз бүтүн өмрүнүз боју халгымызын ән нәчиб дүғуларыны, жүксәк вә һуманист әмәлләрини тәрәниүм едән көзәл бир сәнәткар, бөјүк бир инсан олмусунуз!

Тарихин фыртыналары гојнунда јаратдыгымыз бөјүк социализм мәдәнијјәтинин илк дастанларында сизин дә имзаныз вардыр.

Сизи анадан олмагынызын 75 иллији мүнәсибәтилә сәмими-гәлбәдән тәбрик едирәм. Сизә чан сағлыгы вә узун өмүр арзулајырам!

Сизи бир оғул мәһәббәти илә севән
СӨМӘД ВҮРҒҮН.

«Һәгигәт»ин 57-чи (1910) нөмрәсиндә лүтфән намимә итһаф етмиш олдуғунуз «Лөвһеји-мә'сумә»низи ки, һәгигәтән бир лөвһеји-бәдәјә бир лөвһеји-мүһәсинди, та мартын орталарына доғру охудум, һәм дә мütәәддил кәррәләр... Бу лүтфүнүзә гаршы изһари-тәшәккүр етмәк ләззәтә дејилими иди? О сәмими вә чидди тәшәккүрләrimi һәр нә гәдәр кәч олса да мүсәдәнәзилә шимди тәғдим едәјим. Тәшәккүрләр едирәм...

Заки адашым, лөвһәнизи һәгигәтән бәјәндим. Өтәдән бари дикәт мәнзүм әсәрләрини дә диггәтлә охујар вә тәғиб едәрдим. Тәбрик едирәм, мүвәфғәгәјјәтиниз әсәслә... Услубунуз ләтиф... Тәсвириниз бәдиә.

АБДУЛЛА СУР.

Халгымызын севимли јазычысы Абдулла Шаиг XX әср Азәрбајчан әдәбијјаты вә мәдәнијјәтинин көркәмли һадимләриндән биридир. Абдулла Шаиг кәч нәслин вә јүз минләрлә вәтәндашын үрәјиндә нәчиб дүғулар, жүксәк фикирләр ојатмыш, онлары һәгигәтә вә инсанијјәтә мәһәббәт руһунда тәрбијә етмишир. Абдулла Шаигин јарадычылығы чох кенишир. О, әдәбијјатын бүтүн жанрларында вә нөвләриндә өз гүввәсини сынамыш вә һамысында һәгиги илһамынын нәфәси дүјулан әсәрләр јаратмышдыр. Әдибин ше'ри, нәсри вә драматуркијјасында бир нә

чә нәслин севә-севә охудуғу, заманын имтаһанындан чыхмыш вә жүксәк бәдиин зөвг мәнбәји олан нүмунәләр чохдур. Нәһәјәт, Абдулла Шаиг Азәрбајчан әдәбијјатынын чох чәтин вә нисбәтән чаван олан бир сәһәсиндә һамыдан артыг, һамыдан мәһсүлдар чалышмышдыр. Бу сәһә ушаг әдәбијјатыдыр.

МИРЗӘ ИБРАҺИМОВ

1946-чы илдә Күрдәмир, Ағсу, Шамаһы вә Мәрәзә зәһмәткешләри Абдулла Шаиги ССРИ Али Советинә депутатлыға намизәд кәстәрмишдиләр. Сечичиләрлә көрүш күнләриндә о заман алтмыш беш јашлы депутаты мүшәјиәт етмәк мәнә тапшырылмышды. Бу мүнәсибәтлә мән үнудулмаз әдиблә бир һәфтә јол јолдашы олмаг шәрәфинә наил олдум.

Районларда биз һара кедирдикә, һәмишә, кечә-күндүз бир јердә олурдук. Гыса мүддәтдә мән Шаиг мүәллимә о гәдәр иснидим ки, бир нечә дәгигә белә ајры дүшәндә онсуз дарыхырдым. Исс едирдик ки, о да мәнни тәк гојмағы өз мә'рифәти, әхлаги көрүшләри нөгтеји-нәзәринә инсана, јолдаша гаршы вәфәсызлыг сәјурды. Мәһманханаларда бизин үчүн ајры-ајры отаглар ајрылдығыны көрдүкдә, тәлашла: «Јох, јох, бир јердә олсаг јахшыдыр!»—дејиб нәзакәтлә инад кәстәридик.

...Демәлијәм ки, бу сәфәрә һазырлашанда мәнним биринчи фикрим—планым бу иди ки, Шаиг мүәллимдән јахшы муғажәт олум, ону исти-солудан горујум. Анчаг һәр дәфә бунун әксинә олурду. Шаиг мәнә о гәдәр гајғы кәстәридик ки, елә бил ону мәнә јох, мәнни она тапшырыблар. Мән јахшы баша дүшүрдүм ки, бу гајғыкешлик онун тәбиәти, характери илә бағлы олмагла бәрабәр, һәмчинин дүнјабахышы илә әлагәдар олан бир хүсусијјәтир. Бу гајғыкешлик онун һамыја мүнәсибәтиндә дә өзүнү кәстәридик. Тез-тез мәнә белә суаллар вәрирдик. «Мәһманхана индмәтчиси бу вахта гәдәр нијә ојаг галыб? Она декинән кедиб јатсын. Ушаг дејилик ки, печи өзүмүз галарыг». «Бәс бу шофер һарда галыб? Нағыр кәлсин, бизимлә чөрәк јесин». Белә һалларда онун ше'рләри ја-һама дүшүрдү.

...Инсанлыға гүввәт дејил, севки һәким олмалы,

Инсанлығын гәлби, руһу севки илә долмалы...

...Шаиг һәмишә сәкит, мүләјим иди. Мән дә о вахта гәдәр ону белә таныјырдым. Анчаг бир дәфә мән онун әмәлли-башлы гәзәбләндијини дә көрдүм. Етираф едирәм ки, анчаг бу заман мән бизә мә'лум олан бәдиин әсәрләрин мүәллифи Абдулла Шаиги һәгиги дахили варлығы вә бүтүн вүғары илә гаршында көрә билдик.

Районларын бириндә бизи бир кәндә апардылар. Машындан дүшән кими әлли-әлли беш јашларында бир мүәллим Шаигә јахынлашыб: «Шаиг мүәллим, хош кәлмисиниз!»—дејә севинчдән көзләри јашармыш һалда ону гучаглады. Ајдын олду ки, Шаиг она вахтилә дәрс демешди. Бу көрүшдән Шаиг дә чох севиди. Мүәллимин голуна кириб шәрибанчасына кеф-һал еләди. Ширин сөһбәт едә-едә бизи кәнд советинин отағына кәтирдиләр. Отаг солигәсиз иди, сүпүрүлмәмишиди. Ким нечә идәрә ишчиләриндән бир оғлан нәзакәтсизлик едиб, орадача үзүнү мәнним мүәллимә тутуб учадан белә деди: «Ә, мүәллим, көтүр о сүпүрүни тез бу отағы сүпүр, көрүрсән ки, гонаг кәлиб!»

Бу сөзләри ешитчәк Шаигин көзләриндән елә бил илдырым чәхәлдә. Онун даим сәкит, мүләјим көрүнән симасы бирдән-бирә дејишиди. Бәтијјәтсиз оғлана тәрәф чеврилмиш балача бәбәкләр ириләнди. Шаигин һәмишә шәфғәт вә мәрһәмәтлә парылдајан бахышлары инди итти-ләм едиб, тәгсирләндиридик. Ағыр бир сүкутдан сонра, «Оғлум, мүәллимә белә рәфтар етмәк јарамаз»—дејә сөзә башлады.

Бизи әһәтә едән колхозчулар оғланы кифәјәт гәдәр данлајыб отагдан чыхартдылар. Шаигдән исә үзр истәдиләр. Тәһгир едилмиш мүәл-